

ter miljø på dagsordenen, har man så en mulighed for her at sige, at nu sætter Nordisk Råd altså det på dagsordenen, og så indkalder man ordførerne, som har med det emne at gøre, drøfter en fælles aktionsplan og går hjem i sine parlamenter og får den realiseret.

Jeg synes, det er en unik model, en løsning, som jeg håber vi får meget glæde af, og jeg er meget enig i bemærkningerne fra hr. Touborg om, at det selvfølgelig er noget, der skal sikres en ordentlig koordinering.

Egil Møller (DF):

Først vil jeg takke ministeren for redegørelsen, som omhandler Danmarks formandskab i år 2000. Vi nærmer os nu hastigt 50-året for det nordiske samarbejde, som vi fra Dansk Folkepartis side værdsætter og ønsker fastholdt og udbygget. De nordiske lande har et stærkt kulturelt, sprogligt og historisk slægtskab med hinanden.

Ser man nøje efter, vil vi kunne konstatere, at vore fælles værdier bygger på individualisme, respekt for individet, eget ansvar kombineret med en høj grad af pligtfølelse over for fællesskabet. Respekten om kvinders rettigheder og frie stilling går meget langt tilbage i historien.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at udvikle Norden som et område, hvor mennesker frit kan leve og udfolde sig og samtidig få følelsen af, at det fællesskab, de bidrager til, er værdifuldt.

Vore nordiske lande har aldrig modtaget en så massiv påvirkning udefra som nu. Derfor er det af afgørende vigtighed, at vi forsvare de friheds- og lighedsideal, som det nordiske samfund er opbygget på.

Som konkrete samarbejdsområder kan nævnes etableringen af fælles nordiske ambassader. Et godt eksempel herpå er den fælles nordiske ambassadebygning i Berlin.

De kommende års udfordring er at bevare og udbygge de nordiske velfærdssamfund. Dette vil kunne lykkes, når alle gode kræfter samles om fornyelse og udvikling.

At vi prioriterer et rummeligt arbejdsmarked højt er naturligt, idet vi samtidig forudsætter fokus på et rent miljø, sundhed, og at arbejdsmiljøet tages alvorligt.

Skal vi bevare vores konkurrencedygtighed, må uddannelse og forskning have de bedst mulige vilkår.

Vismandsrapporten om det nordiske samarbejde giver et godt beslutningsgrundlag for de politiske beslutninger i ministerrådet. Det er

samtidig vigtigt, at de eksisterende grænsehindre imellem de nordiske lande opblødes eller fjernes. Her tænker jeg på de forskelligartede skatte- og arbejdsmarkedsregler.

De nordiske traditioner inden for design er vi stolte af. At kultursamarbejdet er omfattende er vel ganske naturligt, idet der er århundredgammel tradition for det. At vi nu ser en stærk udbredelse af andre kulturer hos de nordiske folk grundet den stærke indvandring, ser jeg med stor betænkelighed på. Den stærke nordiske tradition for ligeberettigelse og demokrati vil blive udsat for andre traditioner hos en del af landenes nuværende og kommende indvandrere.

I Dansk Folkeparti ønsker vi et fortsat stærkt samarbejde mellem vore nordiske brødrefolk. Vi ønsker, at befolkningen i de enkelte lande tages med på råd, når store udenrigspolitiske afgørelser skal finde sted. Når demokratiet får optimale forhold, vil de enkelte landes befolkninger få mere tillid til demokratiet og deres valgte repræsentanter. Den nordiske model bør vi alle være stolte af.

Vibeke Peschardt (RV):

Årets redegørelse forud for Nordisk Råds session her i København i næste uge fortæller om den aktivitet eller de aktiviteter, Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd som institutioner har været rammen om i det forgangne år.

Jeg synes, det viser en virksomhed, hvis man kan kalde det sådan, der er i konstant udvikling nu med det formål – ikke direkte udtalt, men sådan må man læse det – at placere Norden i verden.

Verdenskortet har jo ændret sig markant, siden Nordisk Råd blev til for næsten 50 år siden. Murens fald er nu forhistorie, der er over 10 år gammel, og Nordisk Råd arbejder på fuld kraft med en meget større omverden. Aktiviteterne i rådet retter sig ind efter det nye verdensbillede, Østersøsamarbejdet, Arktisk Råd, forstærkede relationer til Rusland og Baltikum og de russiske nærområder langs Nordens grænser, Det Nordiske Ministerråds samarbejde om væsentlige emner på både europæisk og globalt plan, blot for at nævne nogle eksempler.

I det europæiske står de baltiske lande i første række for en optagelse i Unionen sammen med Polen, Slovenien og Ungarn, og inden for den næste 10-års-periode, når Baltikum og Polen er indtrådt i EU, kan Nordisk Råd vel nærmest ikke undgå at se sig selv som en spiller i et endnu stærkere samarbejde mellem de nordiske lan-